

DEVSANDER BÜLTENİ

DEVİRMİCİ SANATÇILAR DERNEĞİ HABER BÜLTENİ

"vani bir bütün
nalinde insanlığımız
yunsun arınsın
diye duru pınarlarda
alın terinin namusu
kurtulsun diye
kurtulsun diye sıcak somun
acı soğan
ve çiçekli basmalar "

250kırus

HAZİRAN/TEMMUZ 1977

kuruluş aşamasını geride bırakırken

Pratiğin bize sağladığı deneyimlerle, Devrimci Sanatçılar Derneği olarak bugüne geldik. Dar odalardan kültür ve sanat üzerine teoriler üretmek yerine pratik çalışmalar içerisine girdik, ve yanlıyla, doğrusuyla bu pratik çalışmalardan yurdumuzdaki sanat ve kültür kavgasını daha iyi algıladık. Nelerin yapıldığını, nelerin yapılması gerektiğini, yaşamın gerçekleri bize gösterdi.

Ülkemizde kapitalizmin, emperyalistler tarafından çarpık bir biçimde geliştirilmesi, buna bağlı olarak burjuva kültürünün de (ahlak, sanat vd.) emperyalist ülkeler kültürünün güdümünde çarpık ve yapay bir biçimde oluşturulması, diğer yandan feodal kültürün kırsal kesimde etkisini sürdürmesi ve iyiden iyiye yozlaştırılması burjuva kültürünü bazı aydınlarca (!) "sosyalist kültür-proleter kültür" diye yutturulmaya çalışılması devrimcilerin işini hayli zorlu kılmakta.

Bu durumda, derneğimizin kurulurken, var olan "ilerici" sanat derneklerinin süregelen havasına girmekte kaçındık. Ancak kitlelerin anladıkları (alıştırıldıkları da diyebiliriz) dernek anlayışı bizim düşündüğümüze ters düşüyor. Yine de kararlıydık, kararlıyız. Var olan burjuva ve küçük burjuva dernekçiliğine karşı olacağız. Bizce "sanatçı derneği", yalnızca sanatçıları biraraya toplayan, demogji ortamı hazırlayan, yumuşak geçiş teorileri üretmeye yarayan yer değildir. Bizce "sanatçı derneği": Sanatçıların örgütlülüğünü sağlayan, bu örgütün üyesi sanatçıların araştırma-inceleme çalışmalarıyla sosyalist kültürün kitlelere yayılmasını amaçlayan, bu doğrultuda seminerler, eğitim çalışmaları, kurslar ve geceler düzenleyen, ve yaşamın gerçeklerinden hareketle, bugün kitlelere "sosyalist kültür"

diye tanıtılmaya çalışılan, küçük burjuva ideolojisinden kaynaklanan burjuva kültürüne vuran, emperyalist ülkelerin yoz ve can çekişen kültürüne, ve onun güdümünde çarpık geliştirilen yapay kültüre ve artık çürümüş, tamamen yozlaştırılmış feodal kültüre karşı mücadele eden demokratik kitle örgütüdür.

İşte bu dernekçilik anlayışından hareketle geçmiş pratiğimizi incelediğimizde, eksikliklerimizin çokluğunu görüyoruz. Ancak eksikliklerimizi anlamak ve derneğimizin daha henüz ilkelliğini koruduğunu görmek, bizi ileriye götürecektir. Çünkü, örgütlerin ve kişilerin amatör-lüğünü, ilkelliğini ve eksikliklerini görmeleri ileriye doğru atılmış bir adımdır: Üyelerimizin kültür konusundaki teorik yetersizlikleri, kendi alanlarına sosyalist bilinci aktarmamaları, ve üyelerin dernekte bu durumda, oldukları gibi kabullenilmesi, onları geliştirmek, ileriye götürmek amacıyla dernek içinde örgütleyici-egitici çalışmaların geçikmesi üyelerle dernek arasında bir kopukluğun doğmasına neden olmuştur. Şöyle ki, yukarıda açıkça koyduğumuz "sanatçı derneği", anlayışımızı üyelerimizle somut bir biçimde paylaşabileceğimiz bir ortam sağlamamıştır. Öte yandan, üyelerin alışlagelmiş çay-kahve-sohbet havasını dernekte tadamamaları onları dernekten iyice uzaklaştırmıştır. Peki bu durumda onları çay-kahve-sohbet toplantılarına mı çağıracağız? Elbette ki hayır. Herşeyden önce onlara devrimci sorumluluklarını anımsatarak, bu mücadele cephesinde üzerimize düşenin önemini en kısa sürede kavramamız gerektiğini vurgulayacağız. Ve gerçek "yol daşça" ilişkilerle, sosyalist kültürün ne olduğunu, sosyalist

gerçekçi sanatın ne olduğunu kafamıza yerleştireceğiz. Sonra bize "sosyalist sanatçı" diye yutturulmaya çalışılan sanatçılara, burjuvazinin çanak yalayıcılarına, onların sömürüsüne araç olanlara, onların çığırkanlığını yapanlara- diyeceğiz ki hep bir ağızdan, hep bir yürekten: "Fotoğraf makinasını ele alıp yoksul halkın, yırtık donlu çocukların resimlerini çekmek sosyalist sanatçılık değildir. Fırçayı ele alıp dilencinin resmini yapmak sosyalist sanatçılık değildir. Emekçi halka mal edilen güçsüzlüğü, zorla kabul ettirilen yoksulluğu öyküde, şiirde teşhir etmek sosyalist sanatçılık değildir. Yama pantolonlu, patronu karşısında iki büklüm işçinin karikatürünü çizmek, sosyalist sanatçılık değildir. Emekçi sınıfı güçlüdür. Makinaları, fabrikaları, binaları, ekmeği düşünebildiğiniz herşeyi, özcesi, hayatı yaratan emekçi sınıftır. Ve en güzel dünya onların elleriyle yaratılacaktır. İşte bu gücü anlatın öykünüzde, şiirinizde. Bu gücün fotoğrafını çekin, resmini, karikatürünü yapın ki korku salasınız sömürücülerin, ezenlerin kahpe yüreklerine. Ve işte o zaman emekçi halkın kolları sonuna dek açılınsa size."

Dernek olarak birlikteliğimizin tek amacı, sanatçılarımızın yapıtlarının "sosyalist gerçekçi" niteliği kazanmasıdır. Buna ulaşmanın tek yolu araştırmak-incelemek, emekçi halkın o zengin kültür hazinesinden yararlanmak için onlara gitmektir: sosyalist kültürün yayılmasını sağlamak için eğitim çalışmaları ve seminer çalışmaları yapmak gerekir.

DEVSANDER

Ülkemizdeki Eğitim Sorunu üzerine

Bugün ülkemizde eğitim, öğretim kurumları (TV Radyo kütüphaneler, sinema, tiyatro, emperyalist ülkelerin kültür ofisleri) tümüyle hakim sınıfların çıkarları doğrultusunda oluşturulmuştur ve onların hizmetindedir.

Bir öğretim yılı süresince bir ay öğretim göremiyen öğrenciler üretim için eğitim yerine, bu yoz ve çarpık düzenin sürdürülmesi doğrultusunda eğitim görmektedirler. Bu durum düzeni daha iyi çıkmaza sokmaktadır. Özelde üniversite kapılarında kendini hissettiren bu durum "Ateşe körükle gitmek" örneği, YAY-KUR Mektupla öğretim gibi, emperyalist ülkelerde görülen uyutma ve yoz uygulamalarla çözüm aramaya gidilmektedir. Bu durum, düzenin can çekişmesinin ve sosyalizme gebeliğinin özelde yansımasıdır.

Üniversite kapılarında yığılan öğrencilerden ancak, tüm gereksinimleri sağlanan hakim sınıfa mensup unsurların çocukları içeri girebilmektedir.

Üniversitelerde de yine tüm olanakları sağlanan ağa, patron çocukları okumakta, ezilen sömürülen emekçi halk çocukları, yurtsuzluk, araçsızlık sorunlarıyla başbaşa bırakılarak öğretim yapması zorlaştırılmakta ve hatta olanaksızlaştırılmaktadır.

Eğitimde eşitliğin sağlanması ve üniversitelerin özleştirilmesi bugün için alınması gerekli olan demokratik haklardır. Ve bu konularda

gerekli önlemler alınması için mücadele verilmelidir.

Ancak ülkemizde varolan ekonomik yapı, kültür sorununa özelde eğitim, öğretim sorununa gerçek çözüm getirilmesine engeldir. Bu sorunlar devrim sorununa sıkı sıkıya bağlıdır, ve ancak çözüme

devrimle ulaşılır.

Üzerimize düşen görev, emekçi halkımızın emperyalizme ve hakim sınıflara karşı yükselen mücadelesi yolunda, emperyalist ülkeler kültürüne, yapay burjuva kültürüne ve yoz feodal kültüre karşı mücadeledir.

1977 NASREDDİN HOCA KARİKATÜR YARIŞMASI ÜZERİNE

Büyük Ödül
Brojeviç Viladimir

Karikatür, bir başka deyişle çizgili anlatım, mizah ögesine artık grafik olma kaygısını da katarak gelişmektedir. Bu gün artık çizgili anlatım (karikatür) bilinen klasik sınırlarını aşmış bulunmaktadır. Gelişen mücadelenin yanında, ezen ve sömüren sınıfların karşısında, kâh cesaret ve umut vermekte, kâh sevindirmekte, gelecek güzel günleri düşündürmekte ve bu günlere ancak ezilen sınıfların vereceği örgütlü ve kararlı mücadele ile ulaşılabileceğini anlatmaktadır. Ezen sınıfların sömürü soygun düzenlerine karşı ezilen sınıfların yanında yerini almış ve bu sömürü ve soygun düzenini teşhir etmek sorumluluğunda yüklenmiştir.

Yaşadığımız son 10 yıl, hakim sınıflar ile ezilen emekçi halk kitleleri arasında çelişkinin keskinleşmesi ve geniş kitlelerin politize olması açısından etken olan bir dönemdir. 12 mart açık faşist dönemi ile birlikte birçok devrimcinin, yurtseverin zindanlara doldurulması, idam edilmesi, topluca katledilmesi, gelişen sınıf mücadelesinin daha berrak-

laşması, daha göze görünür hale gelmesi açısından önemlidir. ve bu yaşanan olaylar 12 Mart sonrası gelişen Türkiye karikatürüne önemli bir kaynak teşkil etmiştir. Yoğun bir biçimde gelişmekte olan karikatürümüz bu anti-emperyalist, anti-faşist yanıyla uluslararası bir üne ve saygınlığa sahiptir.

Her yılın 5-10 Temmuz günleri arasında, Akşehir'de halk mizahının büyük ustası Nasreddin Hoca'nın yaşayan anısına şenlikler düzenlenir. Karikatürcüler Derneği ve Akşehir Nasreddin Hoca ve Turizm Derneğinin ortaklaşa düzenledikleri Nasreddin Hoca Karikatür Yarışması'nın ilki 1973 yılında "Gençler Arası Karikatür Yarışması" biçiminde yapılmıştır. Daha sonraki yıl, 1974 yılında, uluslararası bir özellik kazanan yarışmaya 18 ülkeden 250 yarışmacı eser gönderdi. Büyük ödülü faşist Franko'nun hışmına uğramış bir İspanyol karikatürcü Vasquez de Sola kazandı.

Büyük ödülü Yugoslav sanatçısı Brojeviç Viladimir kazanmıştır.

ÜYEMİZ ATILLA KANBİR DISK ÖZEL ÖDÜLÜNÜ ALDI

4. Uluslararası Nasreddin Hoca Karikatür Yarışması'nda Devsander üyesi Atilla KanbİR DİSK özel ödülünü kazanmıştır. Karikatürün kitle iletişimindeki etkinliği gözönünde bulundurulursa, bu sanatın doğru siyasi görüş önderliğinde devrimci mücadele için önemli bir silah olarak kullanılabilceği açıktır.

Günümüzde karikatür hem emperyalist kültür politikasını emekçi kitlelerin gözleri önünde açığa çıkarmak, hem de onlara gerçek kurtuluş yolunu göstermek yolundaki çok yönlü işlevini yerine getirme doğrultusunda gelişmektedir. Karikatür sanatı emekçi halkımızın faşizme ve oligarşiye karşı verdiği mücadelede devrimci saflardaki yerini almıştır. Bu yolda, bir devrimci kültür cephesinin oluşturulması da hayatın diğer alanlarında olduğu gibi örgütlü bir mücadeleyi gerektirmektedir.

Tüm İktisatçılar Birliğinden

Türkiye'de her alanda olduğu gibi kültür ve sanat konusunda da emperyalizmin etkisi altında çarpık bir biçimlenme vardır. Kapitalizmin yukarıdan aşağıya dış dinamiklerce geliştirildiği ve altyapısından üst yapısına kadar dışa bağımlı bir ülkede ulusal bir kültürün çekirdeklerinin geliştirilmesi büyük ölçüde kısıtlanmıştır. Bu yapı içerisinde yoz ve kozmopolit bir kültür ve sanat anlayışı, ulusal kültüre sahip çıkarak onu geliştirmeye çalışanların önünde dikilmektedir. Hakim sömürücü azınlığın denetimi altındaki kitle haberleşme araçları da bu konuda önemli rol oynamaktadır.

Ülkemizde esasen, emper-

yalizmin işbirlikçisi ve ortağı durumunda bulunan burjuvazinin ulusal bir kültürü geliştirmesine olanak yoktur. Ülkemizde ulusal bir kültür ancak emekçi halk ve ondan yana olanlar tarafından geliştirilebilir. Nitekim ulusal kültürümüzün en ileri örnekleri emekçi halkın yanında yer alanlar tarafından ortaya konmuştur.

Kültür ve sanat aynı zamanda sınıflar arasındaki ideolojik mücadelenin yönünde yönlendirmelerine yönelik çabaları, devrimcilerin buna karşı örgütlü bir mücadele vermelerini kaçınılmaz kılmaktadır. Bu noktada çokyönlü bir çalışma sistemini geliştirmesini beklediğimiz Devsander'e önemli bir sorumluluk ve yoğun bir çaba

düşmektedir.

Devsander ile ekonomi bilimini halkımızın kurtuluş mücadelesine yararlı bir biçimde kullanmayı ve bu konuda hakim sınıfların propagandalarına karşı kitlelere doğru hedefler göstermeyi amaçlayan Tüm İktisatçılar Birliği arasındaki ilişkilerin gelişmesi iki kuruluşun faaliyetlerinin çakıştığı bir alanın öneminin bir kez daha vurgulanmasını gerekli kılıyor: Hakim sınıfların ideolojisine karşı, bilimi veya kültür ve sanatı emekçi halkın kurtuluş mücadelesi yararına kullanmak ve geliştirmek.

Tüm İktisatçılar Birliği

Ankara

Festivalcilik Üzerine

Yaşamakta olduğumuz aylar içerisinde ülkemiz, turistik bir canlılığın yanısıra büyük bir "festivalcilik" canlılığının içinde. Veya en azından basınıyla, radyosu-TV' siyle öyle gösterilmek çabası dikkati çekiyor. Doğal ki, Niğde'nin Bor ilçesine bağlı Kızılca köyünden yoksul Musanın da dikkati bu festivalcilik canlılığına çekilmiş mi yoksa hala çekilmeye mi çalışılmakta, bunu tartışmıyacağız. Tartışmayız da. Çünkü yerli egemen güçlerimiz festivallerin görkemliliğine öylesine kaptırmışlar ki kendilerini, "en güzel nasıl pazarlarız" hesabı içinde kaybolmuşlar. Bunu

doğal karşılıyoruz. Şöyle ki, her zaman "ne yapsak ne etsek de şu halkın gözünü açmadan ilğini sonuna dek sömürsek" düşüncesiyle kıvrananların, festivalleri halk için, folklorun birazcık olsun gelişmesi için düzenlediklerini elbette ki aklımızın ucundan dahi geçiremeyiz.

Buraya değin söylediklerimiz tüm alanlarda emperyalizmin pazarlarına çıkartılan ülkemizin, İstanbul'daki "örnek" festivallerdeki gibi kültür alanında da kapıların zorlanmasına karşı duyulan tepkinin kısaca öykümü Bu

festivallerin gerçek yüzleri ilericileri basında ve çeşitli ilericiler kuruluşların yayın organlarında sergilenmeye çalışıldı. Ancak bizce bu tür "ticari" girişimlerin karşısında yer almak, yayınlarda eleştirmek yeterli değil, yeterli olamıyor, olamadı da. İstanbul festivalinin her yıl giderek artan bir yabancılaşmayla yinelenmesi ve bunun büyük bir "soğukkanlılıkla" karşılanması sanırım tespitimizin en somut kanıtı. Bizce tüm yurtseverlerin, ilericilerin yapmaları gereken şey tüm güçleriyle ve birliktelikleriyle bu festivalleri yaptırmamak olmalıdır. Çünkü siyasi güç dengesi burjuva ideolojisinden yana ağır bastıkça bu tür festivallerin emekçi halk yığınları yararına yapılması olanağı yoktur: Zaten yarı sömürge bir ülkede de bunu böyle düşünmek, istemek en azından saflık olur.

Halkevlerinden

GÜÇBİRLİĞİNİN GEREKLİLİĞİ

Selam dostlar. Beş aylık uzun bir uğraştan sonra Esat Halkevi'ni açtık. Bir ay kadar önce açılan Esat Halkevi anti-emperyalist, anti-faşist mücadeleden hemen yerini almakta gecikmedi. Açılıştan kısa bir süre sonra, 19 Haziran günü, halkevimizin kurucularından İbrahim Tümer faşist katiller tarafından katledildi. Arkadaşımızın ölümü bizi birbirimize daha çok kaynaştırdı, örgütlü mücadelenin, birlikteliğin anlamını daha iyi kavradık. Esat Halkevi kuruluşuyla birlikte sanat çalışmalarına da ağırlık verdi. Tiyatro, koro, saz, folklor dallarında çalışmalara başlandı. Korumuz devrimci marşları öğrenirken, saz kolu arkadaşlara saz çalmasını, öğretiyor, folklor kolu da çeşitli yörelerin halk danslarını çalışıyor. Tiyatro kolumuz ise, sokak tiyatrosu biçiminde, her ay iki oyun hazırlayacak ve ayrıca çocuk seyirciler için de oyunlar sergileyecek. Devlet tiyatrolarının "bir varmış, bir yokmuş"lu çocuk oyunlarına karşı, Esat Halkevi devrimci içerikli, gerçekçi çocuk oyunları hazırlayacak. Esat Halkevi, egemen sınıfların kültür politikasına karşı tiyatroyla, sazla, halk oyunları, koroyla kültür mücadelesini sürdürmeye kararlıdır.

Arkadaşlar, Halkevçiler! sizler bu tür kültürel mücadelelerin ne denli zor yürütüldüğünü belki bizden daha iyi görmüş yaşamışsınızdır. Esat Halkevi, çalışma olanaklarının kısıtlılığı, teorik düzeyin yeter-

sizliği göz önüne alınarak, kültür alanındaki mücadelesini devrimci sanatçıların tek merkezi demokratik örgütü olarak gördüğü DEVSANDER'le birlikte yürütmeye karar verdi. Böylece bizi engelleyen zorlukların bir bölümü aşılmış oldu. Halkevimizden birçok arkadaş DEVSANDER'e üye olarak komitelerinin içinde görev aldı. Kültür alanındaki mücadelede üst örgüt olarak kabul ettiğimiz DEVSANDER'le organik bir bağ kuruldu. İlk ortak çalışmamız ise "çocuk tiyatrosu" kolunda gerçekleşiyor. Pek yakında bu çalışmanın ürünleri çeşitli biçimlerde sergilenecek. Ayrıca "sokak tiyatrosu" kolunda da ortak çalışmaya gidilmesi yolunda karar alındı. Oyunların yazımı, hazırlanımı işi de yine ortak bir komitenin çalışmalarıyla gerçekleşecek.

Halkevçiler! Her alandaki devrimci mücadelemizdeki en büyük sorun yalnızlığa itilmemiz, "kendi yağımızla kavrul-

maya" kalmamızdır. Ancak bizim belirli bir alanda DEVSANDER'le güçbirliğine gitmemiz sanırız bu sorunların kademe, kademe aşılmasına ışık tutmak açısından önemli bir girişimdir. Neden diğer halkevleri de çevrelerindeki demokratik kitle örgütleriyle belirli alanlarda güçbirliğine giderek daha tutarlı, daha verimli bir çalışmaya girmesinler? Neden DEVSANDER, Esat Halkevi "güçbirliği" diğer halkevleri ve demokratik kitle örgütleri içinde geçerli olmasın?

Yaşamın tüm alanlarında "tek bir yürek, tek bir yumruk" olduğumuzda: "Emperyalistlerin bugüne değeri bizi uyuttukları yeter, yete boşvermişli türkölere, yete cahir kız zengin erkek öykü rine, devetellahlı pire berberli masallara yeter!" diyeceğiz.

ESAT HALKEVİ

süleyman bilgin

AFSAD FOTOĞRAF SANATÇILARININ ÖRGÜTLENMESİ ÇALIŞMALARINI SÜRDÜRÜYOR

AFSAD Ankara Fotoğraf Sanatçıları Derneği, fotoğraf alanında bugün varılan patlamayı derlemek ve yönlendirmek amacıyla kuruldu. Dernek, fotoğraf sanatının namuslu ellerde ezilen-sömürülen kitlelerin sorunları doğrultusunda kullanılan etkin bir araç olduğu inancında. AFSAD üyeleri, fotoğrafın işçi sınıfı bilmi doğrultusunda işçi sınıfının mücadelesi için kullanılması gerektiğini savunuyorlar. Ankara Fotoğraf Sanatçıları Derneği şu sıralarda yurtiçi ve yurtdışı sergi programı ile önümüzdeki aylarda başlayacak eğitim programını hazırlıyor.

özcan yurdalan

SEFİL MUSTAFA 1977'NİN EN GÜÇLÜ HALK OZANI SEÇİLDİ....

Derneğimizin üyesi olan Sefil Mustafa, Halk ozanları derneği tarafından 1977 yılının en umut verici, en güçlü genç halk ozanı seçilmiştir. Halk ozanları derneği üyeleri arasında yapılan anket sonucu arkadaşımız 100 üzerinden 100 puan almıştır.

Mustafa arkadaş kültür sanat alanında da sonuca giden yolun ancak doğru siyasi görüşün pratiğe yaşama aktarılmasından geçtiğine inanmaktadır.

DEV SANDER, sanat ve

kültür alanında vermekte olduğu doğru devrimci mücadelede aldığı ödül ile yolunun daha da aydınlandığı ve mustafa arkadaşın bu yolda daha kararlı yürüyeceği inancındadır.

Sefil Mustafa arkadaşım "DEV SANDER bant dizisi 1"den "SAZIM SİLAHIM DIR SÖZÜM MERMİ" adında birde bantı bulunmaktadır. Bunun dışında "KIZILDERE" adıyla birde 45'lik plak doldurmuştur.

ÜZERİMİZE DÜŞEN GÖREV, EMEKÇİ HALKIMIZIN EMPERYALİZME VE HAKİM SINIFLARA KARŞI YÜKSELEN MÜCADELESİ YOLUNDA EMPERYALİST ÜLKELER KÜLTÜRÜNE, YAPAY BURJUVA KÜLTÜRÜNE VE YOZ FEODAL KÜLTÜRE KARŞI MÜCADELEDİR...

KISA KISA

● Devsander müzik komitesi Sefil Mustafa ile başlayan bant dizisini diğer arkadaşların çalışmalarıyla sürdürme kararında. "Devsander bant dizisi -2-", Cem Usal arkadaşın çalışmalarının içerecek. Bu ikinci bantı, uzun ve geniş kapsamlı bir uğraşın ürünü olacak.

● Devsander'in diğer komitelerinin yaptığı çalışmalar çeşitli biçimlerde somutlaşmaya başladı. Birçok demokratik kitle örgütünün hazırladığı gecelere katılmanın yanında, Yeraltı Maden-İş'in yayınladığı "Eğitim Notları" adlı kitap da bu çalışmalara bir örnek.

DEV SANDER haber bülteni

Devrimci Sanatçılar Derneği adına sahibi: Selçuk DEMİREL
Yazı İşleri Müdürü:
BABÜR PINAR
Yazışma adresi P.K.137 Kızılay/
ANKARA

ENVER GÖKÇE'NİN 35. SANAT YILI

**"Sana selam olsun
zincirin, zulmun
kâr etmediği
kırbacın
kâr etmediği
büyük tahammül"**

Geçtiğimiz ay (Haziran'ın 25. günü) İstanbul'un bir sinema salonunda, pek kalabalık sayılmayacak izleyici önün- kitlesi önünde, Enver Gökçe'nin 35. sanat yılı kutlandı. Enver Gökçe'yi yıllarca "yalnız" bırakmayan emniyet görevlileri de, nereden alındığı meçhul bir "bomba" ihbarını değerlendirerek, salonu boşalttı- rıp "şöyle bir" arayarak varlıklarını duyurdular. Ancak gece, yoğun sindirme, pasifleştirme politikasına karşı, ege- men güçlerin ve faşizmin sura- tına pathyan bir tokattı, ve geceye katılanlar, izleyicisinden sunucusuna bunun bilin- cindeydiler. Nitekim, gecenin başlangıcında katılanların sa- yısı ne idiye, bitiminde de oydu. Bunun anlamı, Enver Gökçe özelinde alındığında ka- falarda daha iyi netleşir sanı- yoruz.

Öte yanda, aktif mücade- lenin içindeyken tüm ikiyüzlü- lükleriyle Enver Gökçe'ye sa- hip çıkıp onun sanatına sarılan ancak burjuvazinin çevresine ördüğü duvara seyirci kalıp onu bir anlamda "Kaderine terkedene" ve mapusanelerden, sürgünlerden sonra da burju- vazinin "unutturma" oyununa ortak olan devrim asalağı kurumları, yazarları, şairleri, sahte dostları da burada anım- satmadan edemeyeceğiz.

BİZİM CADELERİMİZDE DE

Açmaz
Açamaz
Deme
Hiç
Bir
Zaman
Bu
Nar
Çiçeği.
Açacaktır
Elbet
Bizim
Caddelerimizde de
Bayram
Olacak
Halkın
Üstüne
Böyle
Kalksa da
Faşist
Namlular
Namert
Ellerdir
En
Sonda
Bir
Bir
Kırlacak.

ENVER GÖKÇE

Aşağıda DEVSANDER'in geceye gönderdiği mesajın tam metnini yayımlıyoruz:

25/Haziran/1977

Bir ülke ki karanlık alabil- diğine, bir ülke ki hapisaneleri dolar taşar yıllar yılı. Ancak devedikenlerine inat nice to- humlar yeşerdi boy verdi bu ülkede. İşçi sınıfı için, emekçi halkımız için mücadele edildi, ediliyor, edilecek.

Enver Gökçe, bu mücade- lenin yılmaz savaşçılarından. 1940'lardan bugüne sürdür- müş mücadelesini, sürdürecektir de. Ne Sansaryan Han'ın karanlık işkence odaları, ne mapusaneler, sürgünler, ne de vücudunu sinsi sinsi saran, arkadan vuran hastalıklar dur- durabilmiş onu. Engel tanıma- dan yürümüş, kalemiyle hayı- na, kompradora vurmuş ha vurmuş, vuruyor da.

Bizler devrime giden yol- da, baskı düzenine, sömürü düzenine başkaldıran sanatçı- ların yanındayız.

Enver Gökçe yalnız değil- dir: Enver Gökçe bu yolda tek başına kalmayacak.

Sana selam olsun
Zincirin, zulmun kar et- mediği
Kırbacın kar etmediği
Büyük tahammül.
Selam sana Enver Gökçe.

DEVRİMCİ SANATÇILAR
DERNEĞİ

ANKARA